[2018] 14 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 433

ਦਾਮੋਦਰ ਵੈਲੀ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ

ਬਨਾਮ

ਕੇਂਦਰੀ ਬਿਜਲੀ ਰੈਗੂਲੇਟਰੀ ਕਮਿਸ਼ਨ ਅਤੇ ਹੋਰ

(2010 ਦਾ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 4881)

ਦਸੰਬਰ 03, 2018

[ਭਾਰਤ ਦੇ ਚੀਫ਼ ਜਸਟਿਸ ਰੰਜਨ ਗੋਗੋਈ,ਸੰਜੇ ਕਿਸ਼ਨ ਕੌਲ ਅਤੇ ਕੇ.ਐਮ. ਜੋਸਫ, ਜੇ.ਜੇ.]

ਦਾਮੋਦਰ ਵੈਲੀ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ, 1948: ਧਾਰਾ 38 - ਟੈਰਿਫ ਦੀ ਗਣਨਾ - ਪੂੰਜੀ 'ਤੇ ਵਿਆਜ ਦਾ ਲਾਭ - ਧਾਰਾ 38 ਦੇ ਤਹਿਤ ਲਾਭ ਲਈ ਦਾਅਵਾ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਿ ਹਾਲਾਂਕਿ ਕਰਜ਼ੇ ਦੇ ਹਿੱਸੇ 'ਤੇ ਵਿਆਜ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਕੁਇਟੀ 'ਤੇ ਵਾਪਸੀ ਵੀ ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਨਿਯਮਤ ਇਕੁਇਟੀ ਹਿੱਸੇ 'ਤੇ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਈ ਗਈ ਸੀ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਧਾਰਾ 38 ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਪੂਰੀ ਰਕਮ 'ਤੇ ਪੂੰਜੀ 'ਤੇ ਵਿਆਜ ਦੇ ਲਾਭ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ - ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ DVC ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਪੂੰਜੀ 'ਤੇ ਵਿਆਜ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਜੋ ਭਾਗੀਦਾਰ ਸਰਕਾਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਯੋਗਦਾਨ ਪਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਜੇ ਭਾਗੀਦਾਰ ਸਰਕਾਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਯੋਗਦਾਨ ਪਾਉਣ ਵਾਲੀ ਪੂੰਜੀ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਘਾਟਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਭਾਗੀਦਾਰ ਸਰਕਾਰਾਂ ਵੱਲੋਂ ਕਰਜ਼ਾ ਲੈ ਕੇ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕਰਜ਼ੇ 'ਤੇ ਵਿਆਜ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਹੋਵੇਗਾ - ਭੁਗਤਾਨਯੋਗ ਅਦਾਇਗੀ ਦੀ ਔਸਤ ਵਿਆਜ ਦਰ 50:50 ਦੇ ਆਦਰਸ਼ਕ ਕਰਜ਼ ਪੂੰਜੀ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਰਿਜ਼ਰਵ ਸਮੇਤ ਕੁੱਲ ਇਕੁਇਟੀ ਵਿੱਚੋਂ, 50:50 ਦੇ ਆਦਰਸ਼ਕ ਕਰਜ਼ ਅਨੁਪਾਤ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਇਕੁਇਟੀ ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਇਕੁਇਟੀ 'ਤੇ ਵਾਪਸੀ ਲਈ ਯੋਗ ਹੋਵੇਗੀ ਅਤੇ ਇਕੁਇਟੀ ਦੀ ਵਾਧੂ, ਜੇ 14٪ ਦੇ ਇਕੁਇਟੀ ਕਮਾਈ ਅਨੁਪਾਤ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹੋਵੇ, ਨੂੰ ਵਿਆਜ ਸਹਿਣ ਵਾਲਾ

ਕਰਜ਼ਾ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ - ਰਿਮਾਂਡ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ, ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੇ ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਕਰਜ਼ਾ ਇਕੁਇਟੀ ਅਨੁਪਾਤ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ - ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਕਰਜ਼ਾ ਇਕੁਇਟੀ ਅਨੁਪਾਤ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਪੂੰਜੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਟੈਰਿਫ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇਕੁਇਟੀ 'ਤੇ ਰਿਟਰਨ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜੋ ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਅਨੁਪਾਤ 'ਤੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜੋ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਅੰਤਮ ਬਣ ਗਿਆ - ਬਿਜਲੀ ਐਕਟ, 2003.

ਦਾਮੋਦਰ ਵੈਲੀ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ, 1948: ਸੰਚਿਤ ਗਿਰਾਵਟ ਨੂੰ ਕਰਜ਼ੇ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਵਜੋਂ ਮੰਨਣ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੂੰਜੀਗਤ ਲਾਗਤ ਵਿੱਚ ਕਲਪਨਾਤਮਕ ਕਰਜ਼ੇ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਘਟਾਉਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ - ਅਪੀਲ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ੀ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਗੇੜ ਵਿੱਚ ਉਕਤ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨਹੀਂ ਲਈ ਗਈ ਸੀ - ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਆਦੇਸ਼ ਅੰਤਿਮ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ, ਰਿਮਾਂਡ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਮਾਮਲਾ ਦੁਬਾਰਾ ਨਹੀਂ ਖੋਲ੍ਹਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ।

XXXXXX

ਭਾਸਕਰ, ਸ਼ਰਾਚੀ ਅਲਾਇਜ਼ ਲਿਮਟਿਡ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਦਾਮੋਦਰ ਵੈਲੀ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਅਤੇ ਹੋਰ **(2018) 8 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 281;** ਦਿੱਲੀ ਬਿਜਲੀ ਰੈਗੂਲੇਟਰੀ ਕਮਿਸ਼ਨ ਬਨਾਮ BSES,ਯਮੁਨਾ ਪਾਵਰ ਲਿਮਟਿਡ ਅਤੇ ਹੋਰ **(2007) 3 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 33: [2007] 2 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 747- ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ**।

ਕਨੂੰਨੀ ਕੇਸ ਹਵਾਲਾ		
(2018) 8 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 281	**ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ**	**ਪੈਰਾ 4**
[2007] 2 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 747	**ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ**	**ਪੈਰਾ 8**

ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ: 2010 ਦੀ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 4881.

2009 ਦੀ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 146 ਵਿੱਚ ਬਿਜਲੀ ਲਈ ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ 10.05.2010 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ।

ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਐਡਵੋਕੇਟ ਵੱਲੋਂ ਐਮ.ਜੀ. ਰਾਮਚੰਦਰਨ, ਕੇ. ਵੀ. ਮੋਹਨ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਅਨੁਸ਼੍ਰੀ ਵਰਧਨ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਪੂਰਵ ਸਹਿਗਲ, ਸ਼ੁਭਮ ਆਰੀਆ।

ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਵੱਲੋ ਐਡਵੋਕੇਟ ਵਧੀਕ ਸਾਲਿਸਟਰ ਜਨਰਲ ਏ.ਐਨ.ਐਸ. ਨਾਡਕਰਨੀ, ਸੀਨੀਅਰ ਐਡਵੋਕੇਟ ਬਸਵਾ ਪ੍ਰਭੂ ਪਾਟਿਲ, ਪੁਖਰਾਮਬਾਮ ਰਮੇਸ਼ ਕੁਮਾਰ, ਕੇ. ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕੁਮਾਰ ਸ਼ਰਮਾ, ਰਾਜੀਵ ਯਾਦਵ, ਰਾਜੀਵ ਸ਼ੰਕਰ ਦਿਵੇਦੀ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਆਰਤੀ ਦਿਵੇਦੀ, ਐਸ. ਕੇ. ਸਰਕਾਰ, ਨਿਖਿਲ ਨਈਅਰ, ਐਨ. ਸਾਈ ਵਿਨੋਦ, ਧਨੰਜੇ ਬੈਜਲ, ਦਿਵਿਆਂਸ਼ੂ ਰਾਏ, ਨਵੀਨ ਹੇਗੜੇ, ਹੀਰੇਨ ਦਾਸਨ, ਹਰੀਸ਼ ਦਾਸਨ, ਚੰਦ ਕੁਰੈਸ਼ੀ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਸਰਲਾ ਚੰਦਰ, ਮੋਹਨ ਪ੍ਰਸਾਦ ਗੁਪਤਾ, ਲੀਜ਼ ਮੈਥਿਊ, ਸਚਿਨ ਸ਼ਰਮਾ, ਏ. ਕੇ. ਵਰਮਾ, ਜੀ. ਐਸ. ਮੱਕੜ, ਅਨਿਲ ਕੇ.ਝਾ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਸ਼ਰਮੀਲਾ ਉਪਾਧਿਆਏ, ਪਾਰਥ ਸਿਲ, ਅਰਵਿੰਦ ਕੁਮਾਰ ਸ਼ਰਮਾ, ਸੌਰਭ ਮਿਸ਼ਰਾ, ਅਭਿਸ਼ੇਕ ਸਿੰਘ, ਸੁਨੀਲ ਕੁਮਾਰ ਜੈਨ, ਦੇਵਾਸ਼ੀਸ਼ ਭਾਰੂਕਾ, ਅਭਿਜੀਤ ਸੇਨਗੁਪਤਾ।

XXXXXX

ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਹੇਠ ਦੁਆਰਾ ਸੁਣਾਇਆ ਗਿਆ

ਕੇ.ਐਮ. ਜੋਸਫ, ਜੇ.

1. ਬਿਜਲੀ ਐਕਟ 2003 ਦੀ ਧਾਰਾ 125 (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ '2003 ਦਾ ਐਕਟ' ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਰੱਖੀ ਗਈ ਇਸ ਅਪੀਲ ਦੁਆਰਾ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਕੇਂਦਰੀ ਬਿਜਲੀ ਰੈਗੂਲੇਟਰੀ ਕਮਿਸ਼ਨ (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 'ਕਮਿਸ਼ਨ' ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਲਈ ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਪਿਛੋਕੜ ਤੱਥ

2. ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦਾਮੋਦਰ ਵੈਲੀ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ, 1948 (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 'DVC ਐਕਟ' ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਗਠਿਤ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸੰਸਥਾ ਹੈ। ਇਸ ਨੂੰ ਬਹੁਪੱਖੀ ਕੰਮ ਸੌਂਪੇ ਗਏ ਸਨ। ਇਸ ਨੂੰ ਸੌਂਪੇ ਗਏ ਕੰਮਾਂ ਵਿਚੋਂ ਇਕ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਹਾਈਡ੍ਰੋ ਇਲੈਕਟ੍ਰੀਕਲ ਅਤੇ ਥਰਮਲ ਦੋਵਾਂ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਬਿਜਲੀ ਊਰਜਾ ਦੇ ਉਤਪਾਦਨ, ਟ੍ਰਾਂਸਮਿਸ਼ਨ ਅਤੇ ਵੰਡ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨਾ ਫਰਜ਼ ਸੀ। ਦਾਮੋਦਰ ਨਦੀ ਅਤੇ ਇਸ ਦੀਆਂ ਸਹਾਇਕ ਨਦੀਆਂ ਵਿੱਚ ਹੜ੍ਹ ਕੰਟਰੋਲ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਸਿੰਚਾਈ, ਜਲ ਸਪਲਾਈ ਅਤੇ ਡਰੇਨੇਜ ਲਈ ਯੋਜਨਾਵਾਂ ਚਲਾਉਣ ਦਾ ਵੀ ਸੱਦਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। DVC ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 20 ਤਹਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਦਿਆਂ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਉਸ ਬਿਜਲੀ ਲਈ ਟੈਰਿਫ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜੋ ਉਹ ਪੈਦਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਖਪਤਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਭੇਜ ਰਿਹਾ ਸੀ। 2003 ਵਿੱਚ ਬਿਜਲੀ ਐਕਟ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਨਾਲ, ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਟੈਰਿਫ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਖੁਦ ਨੋਟਿਸ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। 29.3.2005 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 66/2005 ਦਾਇਰ ਕਰਕੇ 2004 ਤੋਂ 2009 ਤੱਕ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਇਸ ਦੇ ਟੈਰਿਫ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ। 3.10.2006 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ, ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੇ ਟੈਰਿਫ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧਿਆ। ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਬਹੁਪੱਖੀ ਕਾਰਜਾਂ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਲਿਆ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਸੌਂਪਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਕਿ ਇਹ ਆਪਣੇ ਟੈਰਿਫ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਲਾਗਤ ਪਲੱਸ ਨੀਤੀ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ 1.4.2004 ਤੋਂ 2003 ਦੇ ਐਕਟ ਤਹਿਤ ਟੈਰਿਫ ਲਗਾਉਣ ਨਾਲ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਵਾਲੀਆਂ

ਮੁਸ਼ਕਲਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਟੈਰਿਫ 2005-2006 ਤੋਂ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਇਹ 1.4.2006 ਤੋਂ ਲਾਗੂ ਹੋਣਾ ਸੀ। ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੇ ਇਕ ਮੈਂਬਰੀ ਕਮਿਸ਼ਨ ਵੀ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇਸ ਨੇ DVC ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 14 ਦੇ ਚੌਥੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਦੀ ਸ਼ਲਾਘਾ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਪਾਇਆ ਕਿ DVC ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਜੋ 2003 ਦੇ ਐਕਟ ਨਾਲ ਮੇਲ ਨਹੀਂ ਖਾਂਦੀਆਂ ਸਨ, 2003 ਦੇ ਐਕਟ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੀ ਚੰਗੀਆਂ ਰਹਿਣਗੀਆਂ। ਭਾਵੇਂ DVC ਐਕਟ ਅਤੇ 2003 ਦੇ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਬਣਾਏ ਗਏ ਨਿਯਮਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਅਸੰਤੁਲਨ ਸੀ, DVC ਐਕਟ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਜਾਰੀ ਰੱਖੇਗਾ. ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਥਿਤੀ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੇ ਟੈਰਿਫ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੇ ਤੱਤਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਦਲੀਲਾਂ 'ਤੇ ਫੈਸਲਾ ਲੈਣ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧਿਆ।

XXXXXX

3. ਇਸ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਬਿਜਲੀ ਲਈ ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਖਪਤਕਾਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਅਪੀਲਾਂ ਵੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। 23.11.2007 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕਰ ਲਿਆ ਅਤੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ:

"ਉਪਰੋਕਤ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, 3 ਅਕਤੂਬਰ, 2006 ਨੂੰ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਕੇਂਦਰੀ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ 2006 ਦੀ ਵਿਸ਼ਾ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 273 ਨੂੰ ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਵਰਣਨ ਕੀਤੀ ਹੱਦ ਤੱਕ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਕੇਂਦਰੀ ਕਮਿਸ਼ਨ ਕੋਲ ਭੇਜਦੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਜੋ ਸਾਡੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਅਤੇ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ 3 ਅਕਤੂਬਰ, 2006 ਦੇ ਟੈਰਿਫ ਆਦੇਸ਼ 'ਤੇ ਮੁੜ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ। ਸਾਲ 2006 ਦੀ ਅਪੀਲ

ਨੰਬਰ 271, 272 ਅਤੇ 275 ਅਤੇ 2007 ਦੀ ਨੰਬਰ 08 ਦਾ ਵੀ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

4. ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਉਕਤ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ 6.8.2009 ਨੂੰ ਇੱਕ ਸੋਧਿਆ ਹੋਇਆ ਟੈਰਿਫ ਆਰਡਰ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। 6.8.2009 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਅਪੀਲ ਖਾਰਜ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਆਦੇਸ਼ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਸ ਮੋੜ 'ਤੇ ਹੀ ਇਹ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ 23.11.2007 ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਕੁਝ ਖਪਤਕਾਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਹ ਅਪੀਲਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਲਈਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਭਾਸਕਰ, ਸ਼ਰਾਚੀ ਅਲਾਇਜ਼ ਲਿਮਟਿਡ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਦਾਮੋਦਰ ਵੈਲੀ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਅਤੇ ਹੋਰ, 2018 (8) ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 281 ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤੀ ਜਤਾਈ ਕਿ 2003 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 14 ਦੇ ਚੌਥੇ ਉਪਬੰਧ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ DVC ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੁਝ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਨੂੰ ਨਿਰੰਤਰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਸੀ ਜੋ 2003 ਦੇ ਐਕਟ ਨਾਲ ਮੇਲ ਨਹੀਂ ਖਾਂਦੇ ਸਨ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਵਿਚਾਰ ਲਿਆ ਕਿ ਇਸ ਤੱਥ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਬਿਜਲੀ ਦੇ ਉਤਪਾਦਨ, ਟ੍ਰਾਂਸਮਿਸ਼ਨ ਅਤੇ ਵੰਡ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੁਝ ਸਮਾਜਿਕ ਸੁਰੱਖਿਆ/ ਲਾਭਕਾਰੀ ਮਾਮਲਿਆਂ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਹੜ੍ਹ ਕੰਟਰੋਲ, ਮਿੱਟੀ ਦੀ ਕਟਾਈ ਨੂੰ ਕੰਟਰੋਲ ਕਰਨ, ਜੰਗਲਾਤ, ਨੇਵੀਗੇਸ਼ਨ, ਜਨਤਕ ਸਿਹਤ ਨੂੰ ਉਤਸ਼ਾਹਤ ਕਰਨ ਆਦਿ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਹੈ, ਅਸਥਾਈ ਮਿਆਦ ਦੀ ਗਰਾਂਟ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਅੰਦਾਜ਼ੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ। ਇਹ ਦੁਹਰਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ DVC ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਦਾ ਟੈਰਿਫ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅਸੰਤੁਲਿਤ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ 'ਤੇ ਵੀ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪਵੇਗਾ।

XXXXXX

ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਦਲੀਲਾਂ

5. ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਸ਼੍ਰੀ ਐਮ.ਜੀ. ਰਾਮਚੰਦਰਨ ਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਦੋ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਕਰਕੇ ਅਪੀਲ ਦਾ ਦਾਇਰਾ ਸੀਮਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਪਹਿਲੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਜੋ ਉਠਾਈ ਗਈ ਹੈ ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕਮਿਸ਼ਨ ਅਤੇ ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੋਵਾਂ ਨੇ ਟੈਰਿਫ ਦੀ ਗਣਨਾ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ DVC ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 38 ਦਾ ਲਾਭ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਦੂਜੀ ਦਲੀਲ 31.3.2006 ਨੂੰ ਸੰਚਿਤ ਗਿਰਾਵਟ ਨੂੰ ਕਰਜ਼ੇ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਵਜੋਂ ਮੰਨਣ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਰਜ਼ਾ ਇਕੁਇਟੀ ਅਨੁਪਾਤ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪੂੰਜੀਗਤ ਲਾਗਤ ਵਿੱਚ ਕਲਪਨਾਤਮਕ ਕਰਜ਼ੇ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਘਟਾਉਣ ਦੇ ਸਵਾਲ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ। ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ: -

“ਬੈਂਚ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਕੀ ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਪੂੰਜੀ 'ਤੇ ਵਿਆਜ 'ਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਦੇ ਸਬੰਧ 'ਚ DVC ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 38 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਸਹੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਕਿ 2006 ਦੀ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 273 'ਚ 23.11.2007 ਨੂੰ ਇਸ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ?”

ਕੀ 31.3.2006 ਤੱਕ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੌਰਾਨ ਕਰਜ਼ੇ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਲਈ ਵਿਵਸਥਾ ਵਜੋਂ ਵਸੂਲੀ ਗਈ ਕੁੱਲ ਗਿਰਾਵਟ ਦੀ ਤੁਲਨਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕੇਂਦਰੀ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਦੇਣ ਦਾ ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਦਿੱਲੀ ਬਿਜਲੀ ਰੈਗੂਲੇਟਰੀ ਕਮਿਸ਼ਨ ਬਨਾਮ BYPL ਲਿਮਟਿਡ, (2007) 3 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 33 ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇਸ ਮਾਣਯੋਗ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਅਪੀਲਾਂ ਵਿੱਚ 16.3.2009 ਨੂੰ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ਾਂ

ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਉਲਟ ਨਹੀਂ ਹੈ ਨੰਬਰ 133/08, 135/08, 136/08 ਅਤੇ 148/08 ਅਤੇ 2006 ਦੀ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 139 ਤੋਂ 142 ਆਦਿ ਵਿੱਚ 13.6.2007 ਨੂੰ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਆਦੇਸ਼?"

6. DVC ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 38 ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ:

"38. ਵਿਆਜ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ - ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਹਰੇਕ ਭਾਗੀਦਾਰ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਪੂੰਜੀ ਦੀ ਰਕਮ 'ਤੇ ਵਿਆਜ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਦਰ 'ਤੇ ਕਰੇਗੀ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਵਿਆਜ ਨੂੰ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਦੇ ਖਰਚੇ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ।

7. ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦਾ ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਭਾਸਕਰ, ਸ਼ਰਾਚੀ ਅਲਾਇਜ਼ ਲਿਮਟਿਡ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਦਾਮੋਦਰ ਵੈਲੀ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਅਤੇ ਹੋਰ 2018 (8) ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 281 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ 2003 ਦੇ ਐਕਟ ਅਤੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਪਾਸ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 38 ਉਪਲਬਧ ਹੋਣ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਪੂੰਜੀ 'ਤੇ ਵਿਆਜ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ। ਇਹ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਕਿ ਟੈਰਿਫ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਪ੍ਰਵਾਨਿਤ ਕਰਜ਼ੇ 'ਤੇ ਵਿਆਜ, ਇਕੁਇਟੀ 'ਤੇ ਵਾਪਸੀ ਆਦਿ ਸਮੇਤ ਹੋਰ ਟੈਰਿਫ ਤੱਤਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਧਾਰਾ 38 ਦੇ ਤਹਿਤ ਪੂੰਜੀ 'ਤੇ ਵਿਆਜ ਦੀ ਆਗਿਆ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਇਹ ਦੱਸੇਗਾ ਕਿ ਪੂੰਜੀ 'ਤੇ ਵਿਆਜ ਨੂੰ ਕਰਜ਼ੇ 'ਤੇ ਵਿਆਜ ਦੇ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਮਿਲਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਆਦਰਸ਼ਕ ਕਰਜ਼ੇ 'ਤੇ ਵਿਆਜ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਪੂੰਜੀ 'ਤੇ ਵਿਆਜ ਕਰਜ਼ੇ 'ਤੇ ਵਿਆਜ ਜਾਂ ਇਕੁਇਟੀ 'ਤੇ ਵਾਪਸੀ ਤੋਂ ਵੱਖਰਾ ਤੱਤ ਹੈ। ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੀ ਇਹ ਦਲੀਲ ਕਿ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਪੂੰਜੀ 'ਤੇ ਵਿਆਜ 'ਤੇ ਵੀ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਗਲਤ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਪਹਿਲੂ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਵਾਲੀ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਕੇਂਦਰੀ ਕਮਿਸ਼ਨ

ਦੁਆਰਾ ਅਪੀਲ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਧਾਰਾ 38 ਦੇ ਤਹਿਤ ਵਿਆਜ ਤੱਤ ਦੀ ਉਪਲਬਧਤਾ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ। ਰਿਮਾਂਡ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦਿਆਂ ਕਮਿਸ਼ਨ ਵੱਲੋਂ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਦੂਜੇ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 38 ਦੇ ਤਹਿਤ ਪੂੰਜੀ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਆਜ ਦਾ ਕੋਈ ਹਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਇਸ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

XXXXXX

8. ਦੂਜੀ ਦਲੀਲ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਅਰਥਾਤ, ਕਲਪਨਾਤਮਕ ਕਰਜ਼ੇ ਤੋਂ ਸੰਚਿਤ ਗਿਰਾਵਟ ਨੂੰ ਘਟਾਉਣਾ, ਇਹ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਕਿ ਟੈਰਿਫ ਦੇ ਤਹਿਤ ਜੋ ਸੇਵਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਉਹ ਕਰਜ਼ੇ 'ਤੇ ਵਿਆਜ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਕਰਜ਼ੇ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ। ਵਿੱਤੀ ਸਾਲ ਦੌਰਾਨ ਬਕਾਇਆ 'ਤੇ ਵਿਆਜ ਦੀ ਗਣਨਾ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕਰਜ਼ਾ ਪ੍ਰਗਤੀਸ਼ੀਲ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਵਾਪਸ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਕਰਜ਼ਾ ਘੱਟ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਕਰਜ਼ੇ ਪ੍ਰਤੀ ਟੈਰਿਫ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਵਿਆਜ ਦੀ ਰਕਮ ਘੱਟ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। 2003 ਦੇ ਐਕਟ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਅਤੇ 1.4.2006 ਤੱਕ ਦੀ ਤਬਦੀਲੀ ਦੀ ਮਿਆਦ ਤੱਕ, ਪੂਰੀ ਪੂੰਜੀ ਲਾਗਤ ਨੂੰ ਇਕੱਲੇ ਇਕੁਇਟੀ ਵਜੋਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਕਰਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਕਰਜ਼ੇ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਜਾਂ ਕਰਜ਼ੇ ਦੀ ਪ੍ਰਗਤੀਸ਼ੀਲ ਕਟੌਤੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ, ਹੋਰ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਕਰਜ਼ੇ 'ਤੇ ਵਿਆਜ ਰਾਹੀਂ ਅਦਾ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਬਕਾਇਆ ਕਰਜ਼ੇ ਨੂੰ ਘਟਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਪ੍ਰਭਾਵ 1.4.2006 ਤੋਂ ਹੋਣਗੇ। DVC ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 30 ਅਤੇ 32 ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ DVC ਦੀ ਪੂਰੀ ਪੂੰਜੀ ਨੂੰ ਇਕੁਇਟੀ ਵਜੋਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਸੀ। 1.4.2006 ਨੂੰ ਪੂੰਜੀ ਲਾਗਤ ਨੂੰ ਕੁੱਲ ਸਥਿਰ ਸੰਪਤੀ ਦੀ ਕੁੱਲ ਰਕਮ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਇਸ ਲਾਗਤ ਨੂੰ 30.3.1992 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸਥਾਪਤ 50:50 ਦੀ ਦਰ ਨਾਲ ਅਤੇ 30.03.1992 ਤੋਂ

ਬਾਅਦ ਸਥਾਪਤ ਜਨਰੇਸ਼ਨ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ ਲਈ 70:30 ਦੀ ਦਰ ਨਾਲ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਲਈ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਰਜ਼ ਅਤੇ ਇਕੁਇਟੀ ਵਿੱਚ ਵੰਡਿਆ ਜਾਣਾ ਸੀ। ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਇਹ ਮੰਨ ਕੇ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ ਸੀ ਕਿ 1.4.2006 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਪਿਛਲੇ ਸਾਲਾਂ ਵਿੱਚ ਉਪਰੋਕਤ ਕਰਜ਼ੇ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਪਿਛਲੇ ਸਾਲਾਂ ਵਿੱਚ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਦੀ ਸੰਚਿਤ ਗਿਰਾਵਟ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। 1.4.2004 ਤੋਂ 31.3.2009 ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ 2004 ਦਾ ਟੈਰਿਫ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ ਭਾਵੇਂ ਢੁਕਵਾਂ ਹੈ, ਪਰ ਕਰਜ਼ੇ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਲਈ ਸੰਚਿਤ ਗਿਰਾਵਟ ਦੇ ਅਜਿਹੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਨੁਕੂਲਨ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ। ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ NTPC ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ਾਂ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੇ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਲਿਆ ਕਿ ਸੰਚਿਤ ਗਿਰਾਵਟ ਨੂੰ ਕਰਜ਼ੇ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। <u>ਦਿੱਲੀ ਬਿਜਲੀ ਰੈਗੂਲੇਟਰੀ ਕਮਿਸ਼ਨ ਬਨਾਮ BSES ਯਮੁਨਾ ਪਾਵਰ ਲਿਮਟਿਡ ਅਤੇ ਹੋਰ</u> 2007 (3) ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 33 ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਵੀ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਗਿਰਾਵਟ ਕਰਜ਼ੇ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਸੰਚਿਤ ਗਿਰਾਵਟ ਦੁਆਰਾ, ਕਰਜ਼ੇ ਦੀ ਮਾਤਰਾ ਨੂੰ ਘੱਟ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਫਿਰ ਵੀ ਇਹ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੇ 31.3.2006 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਸੰਚਿਤ ਗਿਰਾਵਟ ਦੇ ਸੰਕਲਪ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਭੁਗਤਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ, ਜੋ ਕਿ ਗੈਰ-ਇਜਾਜ਼ਤਯੋਗ ਹੈ।

<u>XXXXXX</u>

<u>ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ</u>

9. ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਉਹ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਨਗੇ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਿ ਧਾਰਾ 38 ਦੇ ਤਹਿਤ ਪੂੰਜੀ 'ਤੇ ਵਿਆਜ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਕਿ ਧਾਰਾ 38 ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਜਾਰੀ ਰੱਖੇਗੀ, ਇਹ ਦਲੀਲ

ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਪੂੰਜੀ 'ਤੇ ਵਿਆਜ ਦਾ ਲਾਭ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਜੋ ਮੰਗ ਰਿਹਾ ਹੈ ਉਹ ਹੈ ਦੋਹਰਾ ਲਾਭ ਦੇਣਾ । 50:50 ਦੇ ਕਰਜ਼ ਇਕੁਇਟੀ ਅਨੁਪਾਤ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ, ਇਹ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ 50% ਦੇ ਕਰਜ਼ੇ ਦੇ ਹਿੱਸੇ 'ਤੇ ਵਿਆਜ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਵਾਪਸੀ ਦੀ ਗਣਨਾ ਕੀਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਕੁਇਟੀ ਹਿੱਸੇ 'ਤੇ ਇਕੁਇਟੀ 'ਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਵਾਪਸੀ ਦੀ ਵੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਜੋ ਮੰਗ ਰਿਹਾ ਹੈ ਉਹ ਧਾਰਾ 38 ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਪੂਰੀ ਰਾਜਧਾਨੀ 'ਤੇ ਉਸੇ ਹੋਰ ਵਿਆਜ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੈ ਜੋ ਮਨਜ਼ੂਰ ਨਹੀਂ ਹੈ।

10. ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਰਜ਼ੇ ਦੀ ਕਟੌਤੀ ਲਈ ਸੰਚਿਤ ਗਿਰਾਵਟ ਦੀ ਉਪਲਬਧਤਾ ਨਾ ਹੋਣ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਨੁਕਤੇ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ, ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ੀ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਗੇੜ ਵਿੱਚ ਇਹ ਦਲੀਲ ਨਹੀਂ ਲਈ। ਪਹਿਲੇ ਗੇੜ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ 10 ਦਲੀਲਾਂ ਲਈਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। 5 ਦਲੀਲਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤੀ ਜਤਾਈ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਮੁੜ ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ। 5 ਹੋਰ ਮੁੱਦਿਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਮਾਮਲੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਅੱਗੇ ਕੋਈ ਅਪੀਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਆਦੇਸ਼ ਅੰਤਿਮ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ, ਅਪੀਲ ਖਾਰਜ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਜੋ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਨਹੀਂ ਬਲਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜੋ ਭਾਸਕਰ, ਸ਼ਰਾਚੀ ਅਲਾਇਜ਼ ਲਿਮਟਿਡ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਦਾਮੋਦਰ ਵੈਲੀ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਅਤੇ ਹੋਰ, 2018 (8) ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 281 ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਹ ਦਲੀਲ ਵੀ ਲਈ ਹੈ ਕਿ NTPC ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ। ਇਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਹੋਰ ਦਲੀਲ ਹੈ ਕਿ 3.10.2006 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਵੀ, ਜੋ ਕਿ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ

ਪਹਿਲਾ ਆਦੇਸ਼ ਹੈ, ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੇ ਕਰਜ਼ੇ ਨੂੰ ਘਟਾਉਣ ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਕਰਜ਼ੇ 'ਤੇ ਵਿਆਜ ਘਟਾਉਣ ਲਈ ਸੰਚਿਤ ਗਿਰਾਵਟ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਵਰਤੀ ਗਈ ਵਿਧੀ ਵਿਰੁੱਧ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਜਿਹੜੇ ਮਾਮਲੇ ਅੰਤਿਮ ਹੋ ਗਏ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਰਿਮਾਂਡ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਦੁਬਾਰਾ ਖੋਲ੍ਹਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ।

XXXXXX

ਵਿਚਾਰ-ਵਟਾਂਦਰਾ ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ

11. 2003 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 125 ਤਹਿਤ ਅਪੀਲ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਤਾਂ ਹੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸਵਾਲ ਹੋਣ। ਅਸੀਂ ਭਾਸਕਰ ਸ਼ਰਾਚੀ ਅਲਾਇਜ਼ ਲਿਮਟਿਡ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਦਾਮੋਦਰ ਵੈਲੀ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਅਤੇ ਹੋਰ 2018 (8) ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 281 ਵਿੱਚ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੀਆਂ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਅਪੀਲਾਂ ਦੇ ਪਿਛਲੇ ਬੈਚ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਲਏ ਗਏ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਨੂੰ ਵੀ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖ ਸਕਦੇ ਹਾਂ, ਅਰਥਾਤ, "ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਪਰੋਕਤ ਘੋਸ਼ਣਾ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਇਸ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸਾਨੂੰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਕੀ ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੀ ਪਹੁੰਚ ਬੁਨਿਆਦੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਗਲਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿਚ ਯੋਗਤਾ ਹੈ।

12. ਅਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ DVC ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 38 ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇ ਚੁੱਕੇ ਹਾਂ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਕਿ DVC ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 38 2003 ਦੇ ਐਕਟ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਕਾਇਮ ਰਹੇਗੀ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਵਿਵਾਦ ਦੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਧਾਰਾ 38 ਦੇ ਤਹਿਤ ਪੂੰਜੀ 'ਤੇ ਵਿਆਜ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਵੇਗਾ, ਟੈਰਿਫ ਦੀ ਗਣਨਾ ਵਿੱਚ ਜੋ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਖਪਤਕਾਰਾਂ ਤੋਂ ਵਸੂਲਣ

ਦੀ ਆਗਿਆ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਅਸਲ ਵਿੱਚ DVC ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 38 ਦੇ ਤਹਿਤ ਪੂੰਜੀ 'ਤੇ ਵਿਆਜ ਦਾ ਲਾਭ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਇਸ ਪ੍ਰਸ਼ਨ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ, ਸਾਡੇ ਲਈ ਕਮਿਸ਼ਨ ਅਤੇ ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਕਮਿਸ਼ਨ ਵੱਲੋਂ 3.10.2006 ਨੂੰ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼, ਜੋ ਕਿ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਪਹਿਲਾ ਆਦੇਸ਼ ਸੀ, ਵਿੱਚ ਕੁੱਲ 3146.01 ਕਰੋੜ ਰੁਪਏ ਦੀ ਪੂੰਜੀ ਲਾਗਤ ਬਾਰੇ ਇੱਕ ਮੈਂਬਰੀ ਬੈਂਚ ਦੀਆਂ ਸਿਫਾਰਸ਼ਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਜਾਇਦਾਦ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਇਸ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੇ 70:30 ਕਰਜ਼ਾ ਇਕੁਇਟੀ ਅਨੁਪਾਤ ਨੂੰ ਵੀ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਜਿਸ ਦੀ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਇਕ ਮੈਂਬਰੀ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੇ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਇਸ ਨੇ 2004 ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਇਕੁਇਟੀ 'ਤੇ ਵਾਪਸੀ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ 14% 'ਤੇ ਇਕੁਇਟੀ 'ਤੇ ਵਾਪਸੀ ਦੀ ਦਰ ਨੂੰ ਅਪਣਾਇਆ ਜਿਸ ਦੀ ਕਰਜ਼ ਇਕੁਇਟੀ ਅਨੁਪਾਤ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪੂੰਜੀ ਲਾਗਤ ਦੇ 30% 'ਤੇ ਆਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੇ ਕਰਜ਼ੇ 'ਤੇ ਵਿਆਜ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਿਆ। ਇਹ ਮਾਮਲਾ 2004 ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਤਹਿਤ ਨਜਿੱਠਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਸੰਬੰਧਿਤ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ ਕੱਢਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੇ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਲਿਆ ਕਿ 31.03.2004 ਤੱਕ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਸਟੇਸ਼ਨ ਲਈ ਬਕਾਇਆ ਆਦਰਸ਼ਕ ਕਰਜ਼ੇ ਦੀ ਗਣਨਾ ਪੂੰਜੀਗਤ ਲਾਗਤ ਵਿੱਚ 70:30 ਦੇ ਆਦਰਸ਼ਕ ਕਰਜ਼-ਇਕੁਇਟੀ ਅਨੁਪਾਤ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਕੇ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸਮੁੱਚੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ 'ਤੇ ਕਰਜ਼ੇ ਦੀ ਵਿਆਜ ਦੀ ਔਸਤ ਦਰ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਕਮਿਸ਼ਨ ਅਸਲ ਵਿੱਚ, 30.03.2004 ਤੱਕ ਸੰਚਿਤ ਗਿਰਾਵਟ ਜਾਂ ਕਲਪਨਾਤਮਕ ਕਰਜ਼ੇ ਦੀ ਰਕਮ, ਜੋ ਵੀ ਘੱਟ ਹੋਵੇ, ਨੂੰ ਕਰਜ਼ੇ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਵਜੋਂ ਲਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਾਪਸ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੱਕ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵਿਆਜ ਦੀ ਭਾਰ ਵਾਲੀ ਔਸਤ ਦਰ ਆਈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਪੈਰਾ 57 'ਤੇ ਸਾਰਣੀ ਵਿੱਚ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟਾਂ ਲਈ ਕਰਜ਼ਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

XXXXXX

DVC ਬਨਾਮ ਕੇਂਦਰੀ ਬਿਜਲੀ ਰੈਗੂਲੇਟਰੀ ਕਮਿਸ਼ਨ [ਕੇ. ਐਮ. ਜੋਸਫ, ਜੇ.] 441

13. ਇਸ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਅਪੀਲ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ 23.11.2007 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਹੋਈ। ਆਓ ਜਾਂਚ ਕਰੀਏ ਕਿ ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ DVC ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 38 ਦੇ ਅਧਾਰ ਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਬਾਰੇ ਕੀ ਕਿਹਾ। ਮੁੱਖ ਆਦੇਸ਼ ਤਕਨੀਕੀ ਮੈਂਬਰ ਦੁਆਰਾ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਨਾਲ ਚੇਅਰਮੈਨ ਵੱਖਰੇ ਸਹਿਮਤੀ ਵਾਲੇ ਫੈਸਲੇ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਸੀ।

14. ਕਰਜ਼ਾ ਇਕੁਇਟੀ ਅਨੁਪਾਤ ਜੋ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ 70:30 'ਤੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਨੂੰ 1992 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਪੁਰਾਣੇ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਨਿਯਮਕ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਬਦਲ ਕੇ 50:50 ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ MEJIA ਵਰਗੇ ਹਾਲੀਆ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ 70:30 ਪੂੰਜੀ ਢਾਂਚੇ ਨਾਲ ਜੋੜਿਆ ਜਾਣਾ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਨਿਰਣਿਆਂ ਦਾ ਵੀ ਹਵਾਲਾ ਦੇ ਸਕਦੇ ਹਾਂ:

"A-9. ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ DVC ਪੱਛਮੀ ਬੰਗਾਲ ਅਤੇ ਝਾਰਖੰਡ ਦੇ ਰਾਜ ਦੇ ਸਮਾਜਿਕ ਕਾਰਜਾਂ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਨ ਲਈ ਡੀਮਡ ਰਾਜ ਦੇ ਕਾਰਜਾਂ ਨਾਲ ਬਣਾਈ ਗਈ ਹੈ, ਇਹ ਵੱਡੇ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਜਨਤਕ ਹਿੱਤਾਂ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਕਰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਇਕੁਇਟੀ ਪੂੰਜੀ ਦਾ ਮੁੱਢਲਾ ਸਰੋਤ ਰਹੀ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕਾਰੋਬਾਰੀ ਜੋਖਮ, ਵਿੱਤੀ ਜੋਖਮ ਆਦਿ ਵੱਡੇ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਮਾਲਕ ਸਰਕਾਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਜੋ ਇਸ ਲਈ, ਜੋਖਮ ਅਤੇ ਵਾਪਸੀ ਦੇ ਬੁਨਿਆਦੀ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੁਆਰਾ, ਪੂੰਜੀ ਨਿਵੇਸ਼ ਦੇ ਆਪਣੇ ਪੂਰੇ ਹਿੱਸੇ 'ਤੇ ਵਾਪਸੀ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹਨ।

A-10. ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਮਾਲਕ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕਾਰੋਬਾਰ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਜੋਖਮ ਲੈਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਪੂੰਜੀ ਨਿਵੇਸ਼ ਦੇ ਆਪਣੇ ਹਿੱਸੇ 'ਤੇ ਵਾਪਸੀ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਪਰ ਰਿਟਰਨ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬਿਜਲੀ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਲਈ ਟੈਰਿਫ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਕੀਮ ਬਿਜਲੀ ਸਪਲਾਈ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਤਾਇਨਾਤ ਇਕੁਇਟੀ 'ਤੇ 14٪ ਦੀ ਦਰ ਨਾਲ ਟੈਰਿਫ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨਾਂ ਤਹਿਤ ਮਨਜ਼ੂਰ ਅਨੁਸਾਰ ਇੱਕ ਯਕੀਨੀ ROE ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਸਕੀਮ ਬਿਜਲੀ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟਾਂ 'ਤੇ ਕੀਤੇ ਗਏ ਨਿਵੇਸ਼ਾਂ 'ਤੇ ਵਾਪਸੀ ਦੀ ਆਗਿਆ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੀ, ਜੋ ਬਿਜਲੀ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਲਈ ਟੈਰਿਫ ਰਾਹੀਂ ਵਸੂਲੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।

A-13. ਕੁਝ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ "DVC ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 30, 31 ਅਤੇ 38 ਨੂੰ ਮਿਲਾ ਕੇ ਪੜ੍ਹਨਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੰਕੇਤ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ DVC ਐਕਟ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟਾਂ 'ਤੇ ਨਿਵੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਪੂਰੀ ਪੂੰਜੀ ਕਰਜ਼ਾ ਪੂੰਜੀ ਹੈ ਅਤੇ ਵਿਆਜ ਖਰਚ ਦਾ ਇੱਕ ਹਿੱਸਾ ਹੈ। DVC ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਿਸੇ ਵੀ ਇਕੁਇਟੀ ਪੂੰਜੀ ਦਾ ਕੋਈ ਪ੍ਰਬੰਧ ਨਹੀਂ ਹੈ।

XXXXXX

A-14. DVC ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਹਿੱਸਾ ਲੈਣ ਵਾਲੀਆਂ ਸਰਕਾਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪੂੰਜੀ ਲਗਾਉਣ ਅਤੇ ਇਸ 'ਤੇ ਵਿਆਜ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਹੈ। DVC ਐਕਟ ਅਜਿਹੀ ਪੂੰਜੀ ਨੂੰ ਉਧਾਰ ਵਜੋਂ ਸ਼੍ਰੇਣੀਬੱਧ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਅਤੇ ਭਾਗੀਦਾਰ ਸਰਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਅਜਿਹੀ ਪੂੰਜੀ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਹਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਮੰਨਣਾ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਵਪਾਰਕ ਸੰਸਥਾ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਧਾਰ ਲਏ ਫੰਡਾਂ 'ਤੇ ਚੱਲ ਰਹੀ ਹੈ। ਕਰਜ਼ਦਾਤਾ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਨਿਵੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਮਾਰਜਨ ਮਨੀ ਲਈ ਵੀ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਸਾਡੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ ਭਾਗੀਦਾਰ ਸਰਕਾਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪਾਈ ਗਈ ਪੂੰਜੀ ਇਕੁਇਟੀ ਪੂੰਜੀ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ ਹੈ

ਅਤੇ ਟੈਰਿਫ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ, ਉਹ ਇਕੁਇਟੀ 'ਤੇ ਵਾਪਸੀ ਲਈ ਯੋਗ ਹੋਵੇਗੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਟੈਰਿਫ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨਜ਼ 2004 ਦੁਆਰਾ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।

A-15. ਇਹ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ DVC ਹਿੱਸਾ ਲੈਣ ਵਾਲੀਆਂ ਸਰਕਾਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਯੋਗਦਾਨ ਕੀਤੀ ਪੂੰਜੀ 'ਤੇ ਵਿਆਜ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਪ੍ਰਾਪਤ ਵਿਆਜ ਨੂੰ DVC ਦੁਆਰਾ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਭਾਗ ਲੈਣ ਵਾਲੀਆਂ ਸਰਕਾਰਾਂ ਦੀ ਮੂਕ ਸਹਿਮਤੀ ਨਾਲ ਪੂੰਜੀ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਲਿਆਂਦਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ DVC ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 38 ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਅਨੁਸਾਰ DVC ਨੂੰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

A-16. ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ DVC ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਹਿੱਸਾ ਲੈਣ ਵਾਲੀਆਂ ਸਰਕਾਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਯੋਗਦਾਨ ਪਾਉਣ ਵਾਲੀ ਪੂੰਜੀ 'ਤੇ ਬਣਾਏ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟਾਂ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਪੂੰਜੀਗਤ ਰਕਮ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਘਾਟੇ ਨੂੰ ਭਾਗੀਦਾਰ ਸਰਕਾਰ ਵੱਲੋਂ ਕਰਜ਼ਾ ਲੈ ਕੇ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਲਿਆ ਗਿਆ ਕਰਜ਼ਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਿਆਜ ਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕਰੇਗਾ। ਟੈਰਿਫ ਸਾਲ ਦੌਰਾਨ ਭੁਗਤਾਨਯੋਗ ਭੁਗਤਾਨ ਦੀ ਔਸਤ ਵਿਆਜ ਦਰ ਟੈਰਿਫ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ 50:50 ਆਦਰਸ਼ਕ ਕਰਜ਼ਾ ਪੂੰਜੀ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ। ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਰਿਜ਼ਰਵ ਸਮੇਤ ਕੁੱਲ ਇਕੁਇਟੀ ਵਿੱਚੋਂ, 50:50 ਦੇ ਆਦਰਸ਼ਕ ਡੈਬਟ ਇਕੁਇਟੀ ਅਨੁਪਾਤ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਇਕੁਇਟੀ ਟੈਰਿਫ ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਦਰਾਂ 'ਤੇ ROE ਲਈ ਯੋਗ ਹੋਵੇਗੀ ਅਤੇ ਇਕੁਇਟੀ ਦੀ ਵਾਧੂਤਾ, ਜੇ ਇਕੁਇਟੀ ਕਮਾਉਣ ਵਾਲੇ ROE @ 14% ਤੋਂ ਵੱਧ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਵਿਆਜ ਸਹਿਣ ਵਾਲਾ ਕਰਜ਼ਾ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਉਦਾਹਰਣ ਵਜੋਂ, ਜੇ ਅਸਲ ਕਰਜ਼ਾ ਇਕੁਇਟੀ ਅਨੁਪਾਤ 40:60 ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ROE ਇਕੁਇਟੀ ਦੇ 50% ਹਿੱਸੇ 'ਤੇ ਉਪਲਬਧ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਵਿਆਜ ਇਕੁਇਟੀ ਦੇ 10% ਹਿੱਸੇ 'ਤੇ ਉਪਲਬਧ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਵਿਆਜ ਇਕੁਇਟੀ ਦੇ 10% ਹਿੱਸੇ ਅਤੇ 40% ਕਰਜ਼ੇ 'ਤੇ ਉਪਲਬਧ ਹੋਵੇਗਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੁੜ ਭੁਗਤਾਨ ਦੁਆਰਾ ਘਟਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਪੈਰਾ E-13 ਨੂੰ ਨੋਟ ਕਰਨਾ ਵੀ ਢੁਕਵਾਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਹੇਠਾਂ ਕੱਢਿਆ ਗਿਆ ਹੈ:

"E-13. ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਹਰੇਕ ਭਾਗੀਦਾਰ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਪੂੰਜੀ 'ਤੇ ਵਿਆਜ ਦੇ ਕਾਰਨ DVC ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 38 ਅਧੀਨ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਪਵੇਗਾ ਕਿ ਸੇਵਾ ਕੀਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਕੁੱਲ ਪੂੰਜੀ ਓਪਰੇਟਿੰਗ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਦੇ ਮੁੱਲ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਵਪਾਰਕ ਵਰਤੋਂ ਲਈ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਕਰਜ਼ੇ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਮੁੜ ਭੁਗਤਾਨ ਦੇ ਕਾਰਨ ਘੱਟ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕਿ ਇਕੁਇਟੀ ਦੀ ਰਕਮ ਸਥਿਰ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਟੈਰਿਫ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨਜ਼ 2004 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਟੈਰਿਫ ਨਿਰਧਾਰਨ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਰਿਕਵਰੀ ਦੋ ਰੂਪਾਂ ਵਿੱਚ ਹੈ; ਜਾਂ ਤਾਂ ROE ਰਾਹੀਂ ਜਾਂ ਕਰਜ਼ਿਆਂ 'ਤੇ ਵਿਆਜ ਰਾਹੀਂ। ਅਸੀਂ ਕੇਂਦਰੀ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਸੰਚਾਲਨ ਸੰਪੱਤੀਆਂ ਦੇ ਵਿੱਤ ਵਿੱਚ ਤਾਇਨਾਤ ਪੂੰਜੀ ਜਾਂ ਤਾਂ ਇਕੁਇਟੀ 'ਤੇ ਵਾਪਸੀ ਜਾਂ ਕਰਜ਼ੇ 'ਤੇ ਵਿਆਜ (ਇਕਵਿਟੀ ਦੀ ਵਾਪਸੀ ਲਈ ਯੋਗ ਇਕੁਇਟੀ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਵਜੋਂ ਸ਼ਾਮਲ ਨਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਇਕੁਇਟੀ ਹਿੱਸੇ ਸਮੇਤ) ਦੁਆਰਾ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੇਵਾ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ।"

ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਉਪਰੋਕਤ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ 6.8.2009 ਨੂੰ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਆਦੇਸ਼

15. 6.8.2009 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਪੈਰਾ 38 ਵਿੱਚ, ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੇ ਪੂੰਜੀ 'ਤੇ ਰਿਟਰਨ, ਕਰਜ਼ੇ 'ਤੇ ਵਿਆਜ ਅਤੇ ਸਾਂਝੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ 'ਤੇ ਗਿਰਾਵਟ ਦਾ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਹਰੇਕ ਉਤਪਾਦਕ ਉਤਪਾਦਨ ਸਟੇਸ਼ਨ/ਟਰਾਂਸਮਿਸ਼ਨ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਨੂੰ ਪੂੰਜੀ ਲਾਗਤ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ

ਵੰਡਿਆ ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ 31.03.2004 ਨੂੰ ਅਲਾਟ ਕੀਤੀ ਜਾ ਚੁੱਕੀ ਹੈ। ਇਹ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ 23.11.2007 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਪੈਰਾ 1.3 ਅਤੇ 1.4 ਵਿੱਚ ਕਹੀ ਗਈ ਗੱਲ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਪੈਰਾ 37 ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ:

"1.3. ਉਪਰੋਕਤ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨਾਲ ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਸਹੂਲਤਾਂ ਦੇ ਸੰਚਾਲਨ ਅਤੇ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਦੀ ਲਾਗਤ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਕੀਤੀ ਜਾਏਗੀ ਪਰ ਪੂੰਜੀਗਤ ਲਾਗਤ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਗਿਰਾਵਟ ਅਤੇ ਉਸੇ ਇਕੁਇਟੀ 'ਤੇ ਵਾਪਸੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ, ਕਰਜ਼ਿਆਂ 'ਤੇ ਵਿਆਜ, ਜੇ ਕੋਈ ਹੋਵੇ, ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਤਰਕ ਦੇ ਖੁੰਝ ਜਾਵੇਗਾ।

1.4. ਅਸੀਂ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਕਮਿਸ਼ਨ ਇਨ੍ਹਾਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ O&M ਲਾਗਤ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇ ਕੇ ਅਪੀਲ ਦੀਆਂ ਉਤਪਾਦਨ ਅਤੇ ਟ੍ਰਾਂਸਮਿਸ਼ਨ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਵਜੋਂ ਮੰਨਣ ਲਈ ਸਹਿਮਤ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਨੂੰ, ਉਚਿਤ ਸਮਝਦਾਰੀ ਨਾਲ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਪੂੰਜੀ ਲਾਗਤ ਵਿੱਚ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਟੈਰਿਫ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਕੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

XXXXXX

16. 1.4.2004 ਨੂੰ ਕੁੱਲ ਪੂੰਜੀ ਲਾਗਤ 314601 ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਦਰਸਾਈ ਗਈ ਹੈ। ਪੈਰਾ 35 'ਤੇ 2004-05 ਅਤੇ 2005-06 ਲਈ ਪ੍ਰਵਾਨਿਤ ਵਾਧੂ ਪੂੰਜੀਕਰਨ ਨੂੰ ਵੀ ਗਿਣਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਸਾਲ 2004-05 ਲਈ ਕੁੱਲ ਔਸਤ ਪੂੰਜੀ 322797 ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਅਤੇ 2005-06 ਲਈ 326786 ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਦਰਸਾਈ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੇ ਪੈਰਾ A-8 ਵਿੱਚ ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਜ਼ਾ

ਇਕੁਇਟੀ ਅਨੁਪਾਤ ਦਾ ਵੀ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਜਿਸ ਨੂੰ ਅਸੀਂ ਉੱਪਰ ਕੱਢਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੇ 'ਕਰਜ਼ੇ 'ਤੇ ਵਿਆਜ' ਸਿਰਲੇਖ ਹੇਠ ਇਕੁਇਟੀ 'ਤੇ ਰਿਟਰਨ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧਿਆ। ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੇ ਪੈਰਾ 48 ਵਿੱਚ ਇਹੀ ਕਿਹਾ ਹੈ।

“48. ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਵਾਧੂ ਪੂੰਜੀਕਰਨ ਦੇ ਖਰਚੇ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਕਰਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਹੈ। ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਵਾਧੂ ਪੂੰਜੀਕਰਨ ਅਤੇ ਸੋਧੇ ਹੋਏ ਕਰਜ਼-ਇਕੁਇਟੀ ਅਨੁਪਾਤ ਅਤੇ ਗਿਰਾਵਟ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ, ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ 3.10.2006 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਅਨੁਸਾਰ ਕਰਜ਼ੇ 'ਤੇ ਵਿਆਜ ਨੂੰ ਭਾਰ ਵਾਲੀ ਔਸਤ ਵਿਆਜ ਦਰ ਨਾਲ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਸਾਲ ਲਈ ਗਣਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਗਿਰਾਵਟ ਨੂੰ ਉਸ ਸਾਲ ਦੌਰਾਨ ਕਰਜ਼ੇ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।“

17. ਹੁਣ ਆਓ ਦੇਖੀਏ ਕਿ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਜੋ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਸ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ DVC ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 38 ਦੇ ਤਹਿਤ ਪੂੰਜੀ 'ਤੇ ਵਿਆਜ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਮੁੱਦੇ ਨਾਲ ਕਿਵੇਂ ਨਜਿੱਠਿਆ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਪੈਰਾ 70 ਨੂੰ ਨੋਟ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਜਿੱਥੇ ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਰੱਖਦਾ ਹੈ:

70. ਅਸੀਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੇ ਉਪਰੋਕਤ ਆਧਾਰਾਂ 'ਤੇ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਰਿਕਾਰਡਾਂ ਨੂੰ ਵੇਖਣ 'ਤੇ, ਸੀਮਤ ਰਿਮਾਂਡ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਇਸ ਮੁੱਦੇ ਨਾਲ ਵੀ ਸਬੰਧਤ ਹੋਵੇਗੀ. ਡੀ.ਵੀ.ਸੀ. ਦੇ ਸੰਚਾਲਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ, ਨੂੰ ਰਿਮਾਂਡ ਆਰਡਰ ਦੇ ਹੇਠਲਿਖੇ ਪੈਰਾਗ੍ਰਾਫਾਂ ਵਿੱਚ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ:

"E-13. ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਹਰੇਕ ਭਾਗੀਦਾਰ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਪੂੰਜੀ 'ਤੇ ਵਿਆਜ ਦੇ ਕਾਰਨ DVC ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 38 ਅਧੀਨ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਪਵੇਗਾ ਕਿ ਸੇਵਾ ਕੀਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਕੁੱਲ ਪੂੰਜੀ

ਓਪਰੇਟਿੰਗ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਦੇ ਮੁੱਲ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਵਪਾਰਕ ਵਰਤੋਂ ਲਈ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਰਜ਼ੇ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਮੁੜ ਭੁਗਤਾਨ ਦੇ ਕਾਰਨ ਘੱਟ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕਿ ਇਕੁਇਟੀ ਦੀ ਰਕਮ ਸਥਿਰ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਟੈਰਿਫ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨਜ਼ 2004 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਟੈਰਿਫ ਨਿਰਧਾਰਨ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਰਿਕਵਰੀ ਦੋ ਰੂਪਾਂ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਜਾਂ ਤਾਂ ਇਕੁਇਟੀ 'ਤੇ ਰਿਟਰਨ ਰਾਹੀਂ ਜਾਂ ਕਰਜ਼ਿਆਂ 'ਤੇ ਵਿਆਜ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ। ਅਸੀਂ ਕੇਂਦਰੀ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਇਹ ਸੁਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਸੰਚਾਲਨ ਸੰਪਤੀਆਂ ਦੇ ਵਿੱਤਪੋਸ਼ਣ ਵਿੱਚ ਲਗਾਈ ਗਈ ਪੂੰਜੀ ਜਾਂ ਤਾਂ ਇਕੁਇਟੀ 'ਤੇ ਵਾਪਸੀ ਜਾਂ ਕਰਜ਼ੇ 'ਤੇ ਵਿਆਜ ਰਾਹੀਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੇਵਾ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ (ਇਕੁਇਟੀ ਦੀ ਵਾਪਸੀ ਲਈ ਯੋਗ ਇਕੁਇਟੀ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਵਜੋਂ ਕਵਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਇਕੁਇਟੀ ਹਿੱਸੇ ਸਮੇਤ)।

XXXXXX

DVC ਬਨਾਮ ਕੇਂਦਰੀ ਬਿਜਲੀ ਰੈਗੂਲੇਟਰੀ ਕਮਿਸ਼ਨ [ਕੇ. ਐਮ. ਜੋਸਫ, ਜੇ.] 445

18. ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਕਿ 23.11.2007 ਦੇ ਆਪਣੇ ਰਿਮਾਂਡ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ, ਇਸਨੇ ਕੇਂਦਰੀ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਸੰਚਾਲਨ ਸੰਪਤੀਆਂ ਦੇ ਵਿੱਤਪੋਸ਼ਣ ਵਿੱਚ ਲਗਾਈ ਗਈ ਪੂੰਜੀ ਨੂੰ ਜਾਂ ਤਾਂ ਇਕੁਇਟੀ 'ਤੇ ਵਾਪਸੀ ਜਾਂ ਕਰਜ਼ੇ 'ਤੇ ਵਿਆਜ 'ਤੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੇਵਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ। ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਕਤ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦਿਆਂ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੇ ਕੁੱਲ ਪੂੰਜੀ 'ਤੇ ਕਰਜ਼ਾ ਇਕੁਇਟੀ ਅਨੁਪਾਤ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ। ਇਸ ਨੇ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ 21(1)(iii) ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਆਦਰਸ਼ਕ ਇਕੁਇਟੀ ਪੂੰਜੀ 'ਤੇ 14% ਦੀ ਵਾਪਸੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ, ਯਾਨੀ ਇਕੁਇਟੀ 'ਤੇ ਵਾਪਸੀ। ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੇ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ 21(1)(i) ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਆਦਰਸ਼ਕ ਕਿਸਮ ਦੇ ਕਰਜ਼ੇ 'ਤੇ ਵਿਆਜ ਵੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ।

19. ਇਨ੍ਹਾਂ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਸਾਨੂੰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਇਸ ਦਲੀਲ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਪੂੰਜੀ 'ਤੇ ਵਿਆਜ ਦੇ ਲਾਭ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਇਸ ਨੂੰ ਲਾਭ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ, ਜਦੋਂ ਕਿ 2018 (8) ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 281 ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਅੰਤਿਮ ਫੈਸਲੇ ਨੇ ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਕਿ DVC ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 38 ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਦੇ ਲਾਭ ਲਈ ਲਾਗੂ ਰਹੇਗੀ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਮੁਕਾਬਲਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੀ ਦਲੀਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ DVC ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 38 ਦੇ ਤਹਿਤ ਲਾਭ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਇੱਕ ਲਾਭ ਮਿਲੇਗਾ ਜੋ ਕੁੱਲ ਪੂੰਜੀ 'ਤੇ ਦਾਅਵਿਆਂ ਦੀ ਦੁਹਰਾਈ ਹੋਵੇਗੀ, ਆਦਰਸ਼ਕ ਕਰਜ਼ ਇਕੁਇਟੀ ਅਨੁਪਾਤ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਦਿਆਂ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਆਦਰਸ਼ਕ ਇਕੁਇਟੀ ਹਿੱਸੇ 'ਤੇ ਪੂੰਜੀ 'ਤੇ ਵਾਪਸੀ ਦਾ ਲਾਭ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਕਰਜ਼ੇ ਦੇ ਹਿੱਸੇ 'ਤੇ ਵਿਆਜ ਦੀ ਵੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕਰਜ਼ੇ ਦੇ ਹਿੱਸੇ 'ਤੇ ਵਿਆਜ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ ਅਤੇ ਇਤਰਾਜ਼ਯੋਗ ਇਕੁਇਟੀ ਹਿੱਸੇ 'ਤੇ ਰਿਟਰਨ ਨੂੰ ਵੀ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਪੂਰੀ ਰਕਮ 'ਤੇ ਪੂੰਜੀ 'ਤੇ ਵਿਆਜ ਦਾ ਲਾਭ ਲੈਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ DVC ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 38 ਦੇ ਤਹਿਤ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

XXXXXX

20. ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ 23.11.2007 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ 'ਕਰਜ਼ਾ ਇਕੁਇਟੀ ਅਨੁਪਾਤ' ਸਿਰਲੇਖ ਹੇਠ ਨਿਪਟਾਇਆ ਗਿਆ। ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ DVC ਦੇ ਸਾਰੇ ਪੁਰਾਣੇ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਅਤੇ 50:50 ਦੀ ਆਦਰਸ਼ਕ ਕਰਜ਼ਾ ਇਕੁਇਟੀ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜੋ 1992 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਚਾਲੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। MEJINA ਵਰਗੇ ਤਾਜ਼ਾ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਨੂੰ ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਪੂੰਜੀ ਢਾਂਚੇ 'ਤੇ 70:30 ਦਾ ਕਰਜ਼ਾ ਇਕੁਇਟੀ

ਅਨੁਪਾਤ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਖੋਜ ਅੰਤਿਮ ਹੋ ਗਈ ਹੈ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਇਕੁਇਟੀ ਪੂੰਜੀ ਦਾ ਮੁੱਢਲਾ ਸਰੋਤ ਰਹੀ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਪੈਰਾ A-10 ਵਿੱਚ, ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਕਿ ਮਾਲਕ ਕਾਰੋਬਾਰ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਜੋਖਮ ਲੈਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਪੂੰਜੀ ਨਿਵੇਸ਼ 'ਤੇ ਵਿਆਜ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਰਿਟਰਨ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬਿਜਲੀ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਲਈ ਟੈਰਿਫ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਹ ਸਕੀਮ ਯਕੀਨੀ ਰਿਟਰਨ ਆਨ ਇਕੁਇਟੀ (ROE) ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜੋ ਬਿਜਲੀ ਸਪਲਾਈ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਵਰਤੀ ਗਈ ਇਕੁਇਟੀ 'ਤੇ 14% ਦੀ ਦਰ ਨਾਲ ਹੈ। ਇਹ ਸਕੀਮ ਬਿਜਲੀ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਤੋਂ ਵਸੂਲੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਬਿਜਲੀ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟਾਂ 'ਤੇ ਕੀਤੇ ਗਏ ਨਿਵੇਸ਼ 'ਤੇ ਵਾਪਸੀ ਦੀ ਆਗਿਆ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੀ। ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਕਿ DVC ਐਕਟ ਪੂੰਜੀ ਨੂੰ ਉਧਾਰ ਵਜੋਂ ਮਾਨਤਾ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ ਅਤੇ ਹਿੱਸਾ ਲੈਣ ਵਾਲੀਆਂ ਸਰਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਅਜਿਹੀ ਪੂੰਜੀ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਹਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਇਹ ਮੰਨਦਾ ਹੈ ਕਿ ਭਾਗੀਦਾਰ ਸਰਕਾਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪਾਈ ਗਈ ਪੂੰਜੀ ਇਕੁਇਟੀ ਪੂੰਜੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਹੈ ਅਤੇ ਟੈਰਿਫ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ, ਉਹ ਇਕੁਇਟੀ 'ਤੇ ਵਾਪਸੀ ਲਈ ਯੋਗ ਹੋਵੇਗੀ ਪਰ ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਇੱਥੇ ਖਤਮ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਕੁਇਟੀ 'ਤੇ ਵਾਪਸੀ 2004 ਦੇ ਟੈਰਿਫ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪੈਰਾ 15 ਵਿੱਚ ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ DVC ਐਕਟ ਪੂੰਜੀ 'ਤੇ ਵਿਆਜ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਭਾਗੀਦਾਰ ਸਰਕਾਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਯੋਗਦਾਨ ਪਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸਰਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਬਕਾਇਆ ਵਿਆਜ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਸ ਨੂੰ ਹਿੱਸਾ ਲੈਣ ਵਾਲੀਆਂ ਸਰਕਾਰਾਂ ਦੀ ਮੂਕ ਸਹਿਮਤੀ ਨਾਲ ਰਾਜਧਾਨੀ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇਹ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ DVC ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 38 ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਅਨੁਸਾਰ DVC ਨੂੰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪੈਰਾ A-16 ਜੋ ਅਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਕੱਢ ਚੁੱਕੇ ਹਾਂ, ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਕਿ DVC ਐਕਟ ਦੇ

ਤਹਿਤ ਜੇਕਰ ਹਿੱਸਾ ਲੈਣ ਵਾਲੀਆਂ ਸਰਕਾਰਾਂ ਵੱਲੋਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਪੂੰਜੀ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਘਾਟਾ ਹੈ ਤਾਂ ਹਿੱਸਾ ਲੈਣ ਵਾਲੀਆਂ ਸਰਕਾਰਾਂ ਵੱਲੋਂ ਕਰਜ਼ਾ ਲੈ ਕੇ ਇਸ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਉਕਤ ਕਰਜ਼ੇ 'ਤੇ ਵਿਆਜ ਲੱਗੇਗਾ। ਭੁਗਤਾਨਯੋਗ ਭੁਗਤਾਨ ਦੀ ਔਸਤ ਵਿਆਜ ਦਰ 50:50 ਆਦਰਸ਼ਕ ਕਰਜ਼ਾ ਪੂੰਜੀ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਭੰਡਾਰ ਸਮੇਤ ਕੁੱਲ ਇਕੁਇਟੀ ਵਿੱਚੋਂ, 50:50 ਦੇ ਆਦਰਸ਼ਕ ਕਰਜ਼ ਅਨੁਪਾਤ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਇਕੁਇਟੀ ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਇਕੁਇਟੀ 'ਤੇ ਵਾਪਸੀ ਲਈ ਯੋਗ ਹੋਵੇਗੀ ਅਤੇ 14% ਦੇ ਇਕੁਇਟੀ ਕਮਾਈ ਅਨੁਪਾਤ ਤੋਂ ਵੱਧ ਇਕੁਇਟੀ ਦੀ ਵਾਧੂਤਾ, ਜੇ ਕੋਈ ਹੋਵੇ, ਨੂੰ ਵਿਆਜ ਸਹਿਣ ਵਾਲਾ ਕਰਜ਼ਾ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਜੋ ਉਦਾਹਰਣ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਉਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਕਰਜ਼ਾ ਇਕੁਇਟੀ ਅਨੁਪਾਤ 40:60 ਹੈ, ਤਾਂ 14% ਦੀ ਦਰ ਨਾਲ ਇਕੁਇਟੀ 'ਤੇ ਵਾਪਸੀ 50% ਇਕੁਇਟੀ 'ਤੇ ਉਪਲਬਧ ਹੋਵੇਗੀ ਜਦੋਂ ਕਿ ਵਿਆਜ ਇਕੁਇਟੀ ਦੇ 10% ਹਿੱਸੇ 'ਤੇ ਉਪਲਬਧ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ 40% ਕਰਜ਼ੇ ਜੋ ਮੁੜ ਭੁਗਤਾਨ ਦੁਆਰਾ ਘਟਾਏ ਗਏ ਸਨ।

XXXXXX

21. ਰਿਮਾਂਡ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੇ ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਕਰਜ਼ਾ ਇਕੁਇਟੀ ਅਨੁਪਾਤ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇਸ ਨੇ ਇਕੁਇਟੀ ਹਿੱਸੇ 'ਤੇ 14% ਦੀ ਦਰ ਨਾਲ ਇਕੁਇਟੀ 'ਤੇ ਰਿਟਰਨ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਭਾਵ 50%। ਕਰਜ਼ੇ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਵਿਆਜ ਦੀ ਗਣਨਾ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਗਿਰਾਵਟ ਨੂੰ ਕੱਟਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੀ ਕਾਨੂੰਨੀਤਾ ਦੂਜੀ ਦਲੀਲ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਅਸੀਂ ਵੱਖਰੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਜਿੱਠਾਂਗੇ. ਇਹ ਸਾਡੇ ਲਈ ਬਿਲਕੁਲ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਕਰਜ਼ਾ ਇਕੁਇਟੀ ਅਨੁਪਾਤ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਪੂੰਜੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਟੈਰਿਫ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਇਕੁਇਟੀ 'ਤੇ ਵਾਪਸੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਚੁੱਕੀ ਹੈ ਜੋ ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਅਨੁਪਾਤ 'ਤੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਜੋ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਅੰਤਮ ਹੋ ਗਈ ਹੈ।

22. ਹਾਲਾਂਕਿ 23.11.2007 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਪੈਰਾ A-9 ਦੇ ਅਧਿਐਨ ਤੋਂ ਇਹ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਕੁਇਟੀ ਪੂੰਜੀ ਦਾ ਮੁੱਖ ਸਰੋਤ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਪੈਰਾ A-10, A-16 ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਵੀ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ E-13 ਦੇ ਅਧਿਐਨ ਤੋਂ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ DVC ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 38 ਅਧੀਨ ਪੂੰਜੀ ਨੂੰ ਓਪਰੇਟਿੰਗ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਦੇ ਮੁੱਲ ਵਜੋਂ ਸਮਝਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜਦੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਵਪਾਰਕ ਵਰਤੋਂ ਲਈ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਪੂੰਜੀ ਨੂੰ ਇਕੱਲੇ ਇਕੁਇਟੀ ਵਜੋਂ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸਮਝਿਆ ਜਾਂਦਾ ਬਲਕਿ ਇਸ ਨੂੰ ਲੋਨ ਅਤੇ ਇਕੁਇਟੀ ਦੋਵਾਂ ਵਜੋਂ ਸਮਝਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਪੁਰਾਣੇ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਰਜ਼ੇ ਅਤੇ ਇਕੁਇਟੀ ਦਾ ਅਨੁਪਾਤ ਵੀ 50:50 ਅਤੇ ਨਵੇਂ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ 70:30 ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ 23.11.2007 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਪੈਰਾ ਈ-13 ਤੋਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਇਕੁਇਟੀ ਕੰਪੋਨੈਂਟ ਸਥਿਰ ਰਹੇਗਾ ਅਤੇ ਇਹ ਟੈਰਿਫ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਵਾਪਸੀ ਦੀ ਦਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰੇਗਾ। ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਰਜ਼ੇ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੈ, ਇਹ ਮੁੜ ਭੁਗਤਾਨ ਦੇ ਕਾਰਨ ਘੱਟ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਸ ਲਈ, ਨਿਯਮਾਂ ਤਹਿਤ ਵਿਚਾਰੇ ਗਏ ਰਿਕਵਰੀ ਨੂੰ ਦੋ ਰੂਪਾਂ ਵਿੱਚ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਰਥਾਤ, ਜਾਂ ਤਾਂ ਇਕੁਇਟੀ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇਕੁਇਟੀ 'ਤੇ ਵਾਪਸੀ ਵਜੋਂ ਅਤੇ ਕਰਜ਼ੇ ਦੇ ਹਿੱਸੇ 'ਤੇ ਵਿਆਜ ਵਜੋਂ।

23. ਸ਼ੱਕ ਦਾ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਹੀ ਖੇਤਰ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਪੈਰਾ A-15 ਵਿੱਚ, ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਕਿ ਭਾਗੀਦਾਰ ਸਰਕਾਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਪੂੰਜੀ 'ਤੇ DVC ਤੋਂ ਬਕਾਇਆ ਵਿਆਜ ਨੂੰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਰਾਜਧਾਨੀ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਹਿੱਸੇ 'ਤੇ ਵੀ ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ DVC ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 38 ਤਹਿਤ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ ਹਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਇਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਪੈਰਾ E-13 ਵਿੱਚ DVC ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 38 ਤਹਿਤ ਆਪਣਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਦੂਜਾ, ਲਿਖਤੀ ਪੇਸ਼ਕਾਰੀ ਵਿੱਚ ਵੀ ਇਸ ਪਹਿਲੂ ਨੂੰ

ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕੀਮਤ 'ਤੇ, ਵੇਰਵੇ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਪੈਰਾ 73 ਵਿੱਚ, ਜੋ ਕਿ ਕਰਜ਼ੇ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਘਟਾਉਣ ਲਈ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਸੰਚਿਤ ਗਿਰਾਵਟ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਪੂੰਜੀ ਸੰਪਤੀਆਂ ਦੀ ਸਿਰਜਣਾ ਲਈ ਪੂੰਜੀ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖੇ ਵਿਆਜ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਸਥਾਈ ਮੁਅੱਤਲ ਦਾ ਆਨੰਦ ਮਾਣ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੇ ਕਦੇ ਵੀ ਕਰਜ਼ੇ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਕਰਜ਼ੇ ਲਈ ਘਟਾਏ ਜਾਣ ਦੇ ਸਮਾਯੋਜਨ ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੀ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 38 ਦੇ ਤਹਿਤ ਵਿਆਜ ਉਸ ਵਿਆਜ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਪੂੰਜੀ ਵਜੋਂ ਵਾਪਸ ਲਿਆਂਦਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

XXXXXX

24. ਅਗਲਾ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਕਰਜ਼ੇ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਘਟਾਉਣ ਲਈ ਸੰਚਿਤ ਗਿਰਾਵਟ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣ ਦੀ ਕਾਨੂੰਨੀਤਾ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕਮਿਸ਼ਨ ਅਤੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੋਵਾਂ ਨੇ ਇਸ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਵਿਆਜ ਦੀ ਗਣਨਾ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ ਸੰਚਿਤ ਗਿਰਾਵਟ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਕਰਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਕਮੀ ਆਵੇਗੀ ਜੋ ਟਿਕਾਊ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਉਠਾਏ ਗਏ ਇਸ ਦਾ ਜਵਾਬ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ ਇਹ ਦਲੀਲ ਉਠਾਉਣਾ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਦਲੀਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ੀ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਗੇੜ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਨਹੀਂ ਉਠਾਈ ਗਈ ਸੀ ਜਿਸਦਾ ਸਿੱਟਾ ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ 23.11.2007 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਨਿਕਲਿਆ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ NTPC ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਸਮਰਥਨ ਮੰਗਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਵਿਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ NTPC ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿਚ ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਵਿਚ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਕਰਜ਼ੇ ਨੂੰ ਘਟਾਉਣ ਲਈ ਸੰਚਿਤ ਗਿਰਾਵਟ ਨੂੰ ਐਡਜਸਟ ਕਰਨ ਵਿਚ ਛੋਟ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ 2007 (3) ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 33

ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ, ਉੱਥੇ ਜੋ ਸਵਾਲ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਉੱਠਿਆ ਸੀ ਉਹ ਗਿਰਾਵਟ ਦੀ ਦਰ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸੀ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਬਿਜਲੀ ਕੰਪਨੀਆਂ ਲਈ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਨੂੰ ਬਦਲਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਗਿਰਾਵਟ ਦੀ ਉੱਚ ਦਰ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਨਾਲ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਨੂੰ ਬਦਲਣ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੇ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਘੱਟ ਜਾਵੇਗੀ। ਇਤਫਾਕ ਨਾਲ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਟਿੱਪਣੀ ਦਾ ਉਹ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਜੋ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਸਾਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਕੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਇਸ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਉਠਾਉਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਵੇਗਾ। ਕੇਂਦਰੀ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ 3.10.2006 ਨੂੰ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਮੂਲ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ, ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕਿਹਾ: -

XXXXXX

DVC ਬਨਾਮ ਕੇਂਦਰੀ ਬਿਜਲੀ ਰੈਗੂਲੇਟਰੀ ਕਮਿਸ਼ਨ [ਕੇ. ਐਮ. ਜੋਸਫ, ਜੇ.] 449

57. ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਲਏ ਗਏ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਕਰਜ਼ੇ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹਨ। 31.3.2004 ਤੱਕ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਸਟੇਸ਼ਨ ਲਈ ਬਕਾਇਆ ਆਦਰਸ਼ਕ ਕਰਜ਼ੇ ਦੀ ਗਣਨਾ 70:30 (ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ) ਦੇ ਆਦਰਸ਼ਕ ਕਰਜ਼ਾ-ਇਕੁਇਟੀ ਢਾਂਚੇ ਨੂੰ ਪੂੰਜੀਗਤ ਲਾਗਤ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕਰਕੇ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸਮੁੱਚੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਲਈ ਕਰਜ਼ੇ ਦੀ ਵਿਆਜ ਦੀ ਔਸਤ ਦਰ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। 31.3.2004 ਤੱਕ ਕੁੱਲ ਗਿਰਾਵਟ ਜਾਂ ਕਲਪਨਾਤਮਕ ਕਰਜ਼ੇ ਦੀ ਰਕਮ, ਜੋ ਵੀ ਘੱਟ ਹੋਵੇ, ਨੂੰ ਕਰਜ਼ੇ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਬਕਾਇਆ ਰਕਮ, ਜੇ ਕੋਈ ਹੋਵੇ, ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਾਪਸ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੱਕ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਸਾਲਾਨਾ ਗਿਰਾਵਟ ਦੀ ਰਕਮ ਨੂੰ ਨਿਯਮਤ ਕਰਜ਼ੇ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਵਜੋਂ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਅਤੇ ਟੈਰਿਫ ਗਣਨਾਵਾਂ ਲਈ ਅਪਣਾਈ ਗਈ ਵਿਆਜ ਦੀ ਭਾਰ ਵਾਲੀ ਔਸਤ ਦਰ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ:

ਵਿਆਜ ਦੀ ਔਸਤ ਦਰ ਦੀ ਗਣਨਾ

ਕੁੱਲ ਕਰਜ਼ਾ	2004-05	2005-06	2006-07	2007-08	2008-09
ਖੁੱਲਣ ਸਮੇਂ ਕੁੱਲ ਕਰਜ਼ਾ	77095	77095	77095	77095	77095
ਪਿਛਲੇ ਸਾਲ ਤੱਕ ਕਰਜ਼ੇ ਦੀ ਕੁੱਲ ਮੁੜ ਅਦਾਇਗੀ	6143	14948	22281	29614	39858
ਖੁੱਲਣ ਸਮੇਂ ਸ਼ੁੱਧ ਕਰਜ਼ਾ	70952	62147	54814	47481	37237
FERV ਦੇ ਕਾਰਨ ਵਾਧਾ/ਕਮੀ	0	0	0	0	0
ACE ਦੇ ਕਾਰਨ ਵਾਧਾ/ਕਮੀ	0	0	0	0	0
ਕੁੱਲ	70952	62147	54814	47481	37237
ਸਾਲ ਦੌਰਾਨ ਕਰਜ਼ੇ ਦੀ ਮੁੜ ਅਦਾਇਗੀ	8819	7333	7333	10244	5165

ਸ਼ੁੱਧ ਕਰਜ਼ਾ ਬੰਦ ਹੋਣ ਸਮੇਂ	62133	54801	47468	37224	32059
ਔਸਤ ਸ਼ੁੱਧ ਲੋਨ	66543	58467	51134	42346	34641
ਗਾਰੰਟੀ ਫੀਸ ਸਮੇਤ ਕਰਜ਼ੇ 'ਤੇ ਵਿਆਜ ਦੀ ਦਰ	11.19%	10.67%	10.50%	10.23%	9.56%
ਕਰਜ਼ੇ 'ਤੇ ਵਿਆਜ	7445	6239	5367	4332	3311

XXXXXX

25. ਇਸ ਤੋਂ ਅਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਕੋਲ ਪਹੁੰਚ ਕੀਤੀ। ਜ਼ਾਹਰ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਕਹਿਣ 'ਤੇ ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ 10 ਮੁੱਦਿਆਂ 'ਤੇ ਅੰਦੋਲਨ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਮਾਮਲਾ 2018 (8) ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 281 ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੁਆਰਾ ਅੰਤਿਮ ਰੂਪ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਚੁੱਕਾ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਬਹੁਤ ਹੀ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਉਕਤ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਪੈਰਾ 11 ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਉਪਰੋਕਤ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਪੈਰਾ 11 ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ:

11. ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ, ਵਿਦਵਾਨ ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਪੰਜ ਦਾਅਵਿਆਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦਿਆਂ ਅਤੇ ਉਪਰੋਕਤ ਮਾਮਲਿਆਂ 'ਤੇ CERC ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਰਿਮਾਂਡ 'ਤੇ ਭੇਜਣਾ ਉਚਿਤ ਸਮਝਿਆ, ਤਾਂ ਜੋ CERC ਦੁਆਰਾ ਰਿਕਾਰਡ ਕੀਤੇ ਗਏ ਨਤੀਜਿਆਂ ਦੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਬਾਕੀ ਪੰਜ ਮੁੱਦਿਆਂ 'ਤੇ ਮੁੜ ਵਿਚਾਰ

ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ। ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸਾਰਣੀਬੱਧ ਚਾਰਟ ਉਹਨਾਂ ਪੰਜ ਮੁੱਦਿਆਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵਿਦਵਾਨ ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ CERC ਦੇ 3-10-2006 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਦਿਆਂ ਅੰਤਿਮ ਰੂਪ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਹੋਰ ਪੰਜ ਮੁੱਦੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ CERC ਦੁਆਰਾ ਮੁੜ ਨਿਰਧਾਰਨ ਲਈ ਰਿਮਾਂਡ 'ਤੇ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਹੈ:

	CERC ਦੇ 3-10-2006 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਕੇ ਵਿਦਵਾਨ ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਅੰਤਿਮ ਰੂਪ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਮੁੱਦਿਆਂ ਨੂੰ ਅੰਤਿਮ ਰੂਪ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ		CERC ਦੁਆਰਾ ਮੁੜ ਨਿਰਧਾਰਨ ਲਈ ਰਿਮਾਂਡ 'ਤੇ ਲਏ ਗਏ ਮੁੱਦੇ
(i)	ਇਕੁਇਟੀ 'ਤੇ ਉੱਚ ਰਿਟਰਨ;	(i)	2004-2005 ਅਤੇ 2005-2006 ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਵਾਧੂ ਪੂੰਜੀਕਰਨ;
(ii)	ਗਿਰਾਵਟ ਦੀ ਦਰ;	(ii)	ਪੈਨਸ਼ਨ ਅਤੇ ਗ੍ਰੈਚੁਟੀ ਯੋਗਦਾਨ;

(iii)	2004 ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਓਪਰੇਟਿੰਗ ਨਿਯਮਾਂ ਤੋਂ ਵੱਖਰੇ ਓਪਰੇਟਿੰਗ ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ ਮੁੜ ਸੈੱਟ ਕਰਨਾ;	(iii)	DVC ਐਕਟ ਤਹਿਤ DVC ਨੂੰ ਮਾਲੀਆ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ;
(iv)	ਮੁੱਖ ਦਫਤਰ, ਖੇਤਰੀ ਦਫਤਰਾਂ, ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕੀ ਅਤੇ ਹੋਰ ਤਕਨੀਕੀ ਕੇਂਦਰਾਂ ਆਦਿ 'ਤੇ ਪੂੰਜੀ ਨਿਵੇਸ਼ 'ਤੇ ਵਾਪਸੀ; ਅਤੇ	(iv)	ਸੰਚਾਲਨ ਅਤੇ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਦੇ ਖਰਚੇ;
(V)	ਜਨਰੇਸ਼ਨ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ ਇਸ ਸਮੇਂ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ।	(V)	ਕਰਜ਼-ਇਕੁਇਟੀ ਅਨੁਪਾਤ

26. ਇਸ ਦਾ ਅਧਿਐਨ ਕਰਨ ਨਾਲ ਇਸ ਦਾ ਠੋਸ ਸੰਕੇਤ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਦੂਜੀ ਦਲੀਲ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਵਜੋਂ ਉਠਾਏ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਸਵਾਲ, ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦਾ।

XXXXXX

27. ਜਦੋਂ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ੀ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਗੇੜ ਵਿੱਚ ਰਿਮਾਂਡ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਅਨੁਸਾਰ ਮਾਮਲਾ ਵਾਪਸ ਚਲਾ ਗਿਆ ਜੋ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਅਪੀਲ ਖਾਰਜ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਅੰਤਿਮ ਬਣ ਗਿਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਕੇਂਦਰੀ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੇ ਕਰਜ਼ੇ ਦੀ ਰਕਮ ਨੂੰ ਸੰਚਿਤ ਗਿਰਾਵਟ ਦੁਆਰਾ ਘਟਾ ਕੇ ਕਰਜ਼ੇ 'ਤੇ ਵਿਆਜ ਦੀ ਗਣਨਾ ਕਰਨ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨੂੰ ਦੁਹਰਾਇਆ ਹੈ। ਇਹ ਇੱਕ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਹੈ ਜਿਸ ਲਈ ਪਹਿਲੇ ਗੇੜ ਵਿੱਚ ਅਪਵਾਦ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜਦੋਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਇਸ 'ਤੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ।

ਇਹ 31.3.2006 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਵੀ ਹੈ। ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ੀ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਦੌਰ ਵਿੱਚ ਪੈਰਾ 57 ਵਿੱਚ ਜੋ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਸ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਲਈ, ਇੱਕ ਬਿੰਦੂ ਜੋ ਪਿਛਲੇ ਦੌਰ ਵਿੱਚ ਅੰਤਿਮ ਬਣ ਗਿਆ ਹੈ, ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਮੰਨਣ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ ਉਸੇ ਮੁੱਦੇ ਨੂੰ ਦੂਜੇ ਗੇੜ ਵਿੱਚ ਉਠਾਉਣਾ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹੋਵੇਗਾ ਜਿਸ ਨੂੰ ਅੰਤਿਮ ਰੂਪ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਅਸੀਂ ਸੋਚਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਸਾਡੇ ਹੱਥੋਂ ਉਪਰੋਕਤ ਨੁਕਤੇ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ, ਅਸੀਂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਵਾਲ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਜੋ ਉਠਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਪਰੋਕਤ ਵਿਚਾਰ-ਵਟਾਂਦਰੇ ਦਾ ਸਿੱਟਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਦਖਲ ਅੰਦਾਜ਼ੀ ਲਈ ਕੋਈ ਕੇਸ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਹੈ। ਅਪੀਲ ਅਸਫਲ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਪਾਰਟੀਆਂ ਆਪਣੇ-ਆਪਣੇ ਖਰਚੇ ਸਹਿਣ ਕਰਨਗੀਆਂ।

ਦੇਵਿਕਾ ਗੁਜਰਾਲ ਅਪੀਲ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ।

ਡਿਸਕਲੇਮਰ: - ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ । ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ ਨਿਆ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਨ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ।

Prabhat Kiran, Advocate
D/923/2000
Bar Council of Delhi